

לגינתו של יסמים

היד מיקצועיים — כמה מכובדת, כמה גאה, היתה אימרתם הפשוטה אחרי ששרי החינוך שפך עליהם קיתונות של מליצות: „אנחנו מצטערים, אבל לא שיכי נעת אותנו!“

★ ★ ★

בפגישה זו בין מי שהיה אלוף ה' פלמ"ח ובין השמיניסטים המתמדים — התלמידים הם היורשים האמיתיים של רוח הפלמ"ח.

כי מה היתה רוח זו, רוחם של לוחמי גוש"ה, הרוח שהולידה את צה"ל? ההיפך המוחלט מדברי הלורד טניסון, המשורר הבריטי, בתארו את מיבצע-ההתאבדות של הפרשים במלחמת-קרים: „אל להם לשאול למה ומדוע, עליהם רק לעשות ולמות...“

רוח הפלמ"ח אמרה: הלוחם חייב לשאול למה ומדוע.

הלוחם חייב להיות משוכנע שבאמת אין ברירה.

הלוחם חייב לתעב את המדינה ככל נימו נפשו, חייב ליהאמין בשדום בכדי דהט ליבו.

איוו אדיאלוגיה זרה, מנחמת, משחיתה היא זו האומרת: לכם, השמיניסטים, על סף גיוסכם לצה"ל, לכם אסור להציג שא-לות?! אתם חייבים לקפוץ לדום ולשתוק?! איוו גישה מיפלצתית היא זו האומרת שמי שמפקק במדיניות הממשלה, מי שרוצה בממשלה אחרת ובמדיניות אחרת, גורם לדימורליזציה?

המילה הלועזית „מוראל“ אינה אלא תרגום המילה העברית מדינה. דבר שאינו מוסרי אינו יכול לעזור למוראל. ולא ייתכן בימינו מוסר שאינו יונק את כל כוחו מן השאיפה לשלום.

לכן, מי שפוגע בשאיפה זו, מי שקורא לה „תבוסנות“, מי שמעמיד מולה את פולחן עגל-הזהב של הטיפוח — הוא ה' גורם לאימוסריות, לדימורליזציה. ואילו אתם השמיניסטים — אתם נושאי המוסר החדש, הרימוראל-ליזציה.

★ ★ ★

מדוע נפל תפקיד זה עליכם ומדוע דהקא עכשוו?

הצעירים המשרתים כיום בצה"ל, ואחרי הם העומדים על סף הגיוס, הם ילדי מדר נת ישראל. הם בני מציאות המדינה.

אין זו רק עובדה סמלית. יש לה מש' מעט מעשית ביותר.

עם הקמת מדינת-ישראל, נפי תיים פרק בתולדות האומה, ונפי תח פרק חדש.

בפרק הקודם, היה היעד הלאומי המרכזי, המכריע, העליון: השגת העצמאות הלאומית.

בפרק החדש, הייעד הלאומי הי' עליון הוא: השגת השלום.

המיסד הקיים נולד בתקופה הקודמת ואין הוא מסוגל להשתחרר מן הגישות וה' סינגנויות שנולוו אז, כתוצאה מהמציאות של אז.

מכאן התהום הרובצת ביניכם, הגימנויס-טים של היום, ובין אותם מחנכים ועסקי נים וסופרים ועיתונאים הצועקים עדיין הייד לצחונות של שלושום.

ואילו אתם, הגימנויסטים, מכטי אים השקפת דיעות שהם פרי התקופה הנוכחית, המציאות של היום, הזועקת למחשבת-שלום ולפעולת-שלום ולמאבק-שלום.

(המשך בעמוד 14)

הוא הבקיע את חומת הליכוד הלאומני עתירי-האסונות, והנחית את המהלומה הגדולה הראשונה על ממשלת גולדה מאיר — שהי' פדקים בה הולכים ומתרחבים מאז.

הוא העניק ביטחון עצמי חדש למחנה השלום כולו, הזקיף את ראשי שוחרי-השלום בתוך מפלגות המיסד, ודחף ארי תם לפתוח במהלכים הראשונים העשויים להוליד ממשלת-שלום.

הוא יצר אווירה של פאניקה והיסטריה בקרב המחנה הלאומני, המגיב מאז בשפע מעשי-בריונות, איומים ועלילות, המעודים כולם על עירעור ביטחונם העצמי.

★ ★ ★

אלו עדידות, אילו שקרים, לא הומי טרו על ראשי השמיניסטים האלה!

מאורע חשוב יותר מן המעורבות הסוב' ייטית, אף כי זו מהווה סכנה איומה.

מאורע חשוב יותר מכל המאורעות הי' עקובים מדם המתרחשים בקווי החזית.

כי כל אותם מאורעות היו רבי-רים חי צונויים.

ושום דבר חיצוני אינו יכול להביא לי-שינוי הגדול, הדרוש כדי לפתוח דף חדש בתולדות ישראל.

ואילו מכתב השמיניסטים הוא מאורע פנימי.

הוא מוכיח שקורה משהו בתוך-תוכו של גופנו הלאומי.

שהשינוי הגדול ממשמש ובא.

שהשינוי הגדול כבר התחיל.

★ ★ ★

שה העריך את מלאו השפעתו הי' עצומה של מכתב זה, תגובת-השרשרת נמצאת עדיין בעיצומה.

מכתב ה-58

אנו, קבוצת תלמידי תיכון, העומדים לפני גיוסנו לצה"ל, מוחים על מדיניות הממשלה בפרשת השיחות גולדמן-נאצר.

עד עתה האמנו שאנו הולכים להילחם ולשרת במשך שנים, כיוון שאין ברירה. לאחר פרשה זו — הוכח שגם כאשר יש ברירה, ולוא גם הקטנה ביותר, מתעלמים ממנה.

לאור זאת אנו, רובים אחרים, חושבים כיצד להילחם במלחמה תמידית חסרת-עתידי, בזמן שממשלתנו מכוונת את מדיניותה כך, שסיכויי השלום מוחמצים.

אנו קוראים לממשלה לנצל כל הזדמנות וכל סיכוי לשלום.

(נשלח על-ידי תלמידי ירושלים, באפריל 1970, לגולדה מאיר)

מכתב ה-15

אנו, קבוצת תלמידי שמינית בגימנסיה הריאלית בראשון-לציון, מביאים פנייה זו לאחר היסוסים ופיקפוקים בקשר למדיניות החוץ ויוזמות-השלום של ממשלת-ישראל ועקב הילכיה-הרוח הבלתי-סובלניים, שהתבטאו גם בתגובה למכתבם של הנוערים הירושלמיים, המהלכים כיום.

איננו בעד עירוב מדיניות ושירות בצבא. אנו עומדים ערב גיוסנו לצה"ל ומת' עתדים לשרת בו כמיטב יכולתנו. ודווקא בשל כך אנו מעוניינים בקבלת הסברה שתעזור לנו בכך, ומקווים ששפקותינו יוסרו באמצעות כבודו או באמצעות שליחו.

(נשלח על-ידי תלמידי ראשון-לציון, ביוני 1970, ליגאל אלון)

הם שללו את מדיניות הממש' לה — והעלילו עליהם שהם שוי' ללים את קיום המדינה.

הם הציגו שאלות בזכות היותם על טף גיוסם לצה"ל — והעלילו עליהם שהם מסרבים לשרת.

הם קיבלו על עצמם את עול הדאגה לגורל המדינה — והעלילו עליהם שהם פורקי עול, ניהילים' טים, אנארכיסטים.

הם פגעו בפרות קדושות — והעלילו עליהם שהם פגעו בקדושי האומה.

לעומת כל ההמצאות האלה של צועקי

אך התוצאות הראשונות כבר בולטות ל-כל עין.

הוא הוציא את הנוער מאדישו' תו המדומה. הוא נתן רחיפה לכל אותם שהתלבטו עד אותו רגע בחשאי, אישי-איש בפרט.

הוא פתח את סידרת קריאות-התגר של בני „דור ההמשך“ — קריאותיהם של יורם שדה, אסי דיין, יריב בן-ארהרון וה' באים אחריהם.

הוא גרם לתנאים שנתנו תהודה בלתי-צפויה לתופעות-המתמדות כמו מלכת הי' אמבטיה.

מה זה כמה שבועות, אתה יכול להתגאות בתואר „גימנויסט“.

מזה כמה שבועות, שוב אינך צריך להרגיש שאתה סתם מישחק, החי על חשבון אכא-אמא, והי' מבלה את זמנו בין ר' האמות של הכיתה.

מזה כמה שבועות, אין איש מעו עוד לצטט את האימרה המפורסמת של שפירא השומר: „זה נוער זה? זה הרא!“

כי מזה כמה שבועות, יכול כל שמיניסט, כל שביעיסט, כל ששיססט להרים ראש ו' לענות:

„כן זהו נוער זה!“

★ ★ ★

חמישים ושמונה תלמידי התיכון, שכתבו את המכתב לגולדה מאיר, בי' ודאי לא העלו על דעתם שהם עושים היס' טוריה.

כודאי לא חשבו על המשמעות ארוכת-הטווח של התפרצותם הספונטאנית.

ולראייה: הם לא התכוונו כלל לפרסמו. גולדה מאיר היא שמסי' רה אותו לפירסום.

מדוע עשתה זאת? מפני שהיתה — כפי שאמרה בי' לשונה המיוחדת-במינה „מוז' זעת!“

ולמה היתה „מוז'זעת“? מפני שאותו מכתב — הפשוט כל-כך, האנושי כל-כך — בישר את תופעתו של דור חדש על במת המדינה.

דור שמילתו העצמאית הראשוי' נה היתה הכרזת-מלחמה על ממי' שלת הליכוד הלאומני, על השקי' רים המוסכמים של המישטר הי' זקן, על המימסד.

★ ★ ★

והזו של מכתב זה נבע מאמיתיות המוחלטת — אמיתיות הניבסת מכל מילה.

לא היה זה טכסיס של קבוצת עסקציי' קים, הרוצים למשוך תשומת-לב ותקציבים. לא היתה זאת יוזמה של „משמרת צעירה“ של אחת המפלגות, או של אישהו זנב אחר מזנבות המימסד.

גם לא היה זה חיקוי עלוב של תופעות שצמחו בחו"ל על רקע שונה לגמרי, כמו קבוצת מצפן, ולא סחורת-יכוא מתורגמת מעלוני השמאל החדש בארצות השפיע.

היתה זאת קריאה ספונטאנית, אותנטית, מנככי ליבו של דור ישראלי חדש, שצמח על קרקע המציאות של ארץ זו, המתחיל להתמודד עם האתגרים הגורליים של קיומנו.

ומפני שזה היה כה אמיתי, ספונטאני, בלתי-מיוויף — נאמרו הדברים בפשטות כה מוחצת, ללא מליצות, ללא סיסמאות, ללא הודקקות לביטויים אידאולוגיים שאר' לים.

★ ★ ★

יני מהםס לומר על המכתב הראי' שון של השמיניסטים שהוא היה הי' מאורע החשוב ביותר בישראל מאז מלי' תמת ששת-הימים.

מאורע חשוב יותר מפרשת גולדמן, אף כי פרשת גולדמן יצרה את האווירה ש' הולידה את המיכתב. (ייתכן שיבוא יום וייאמר שאכן זה היה תפקידה העיקרי של אותה פרשה: שנתחם גולדמן, אחד הי' קשישים ביותר שעל הבמה, נתן את הדחיפה הסופית והמכרעת לצעירים בי' יותר לעלות על במה זו.)

★ ★ ★

יני מהםס לומר על המכתב הראי' שון של השמיניסטים שהוא היה הי' מאורע החשוב ביותר בישראל מאז מלי' תמת ששת-הימים.

מאורע חשוב יותר מפרשת גולדמן, אף כי פרשת גולדמן יצרה את האווירה ש' הולידה את המיכתב. (ייתכן שיבוא יום וייאמר שאכן זה היה תפקידה העיקרי של אותה פרשה: שנתחם גולדמן, אחד הי' קשישים ביותר שעל הבמה, נתן את הדחיפה הסופית והמכרעת לצעירים בי' יותר לעלות על במה זו.)

★ ★ ★

יני מהםס לומר על המכתב הראי' שון של השמיניסטים שהוא היה הי' מאורע החשוב ביותר בישראל מאז מלי' תמת ששת-הימים.

מאורע חשוב יותר מפרשת גולדמן, אף כי פרשת גולדמן יצרה את האווירה ש' הולידה את המיכתב. (ייתכן שיבוא יום וייאמר שאכן זה היה תפקידה העיקרי של אותה פרשה: שנתחם גולדמן, אחד הי' קשישים ביותר שעל הבמה, נתן את הדחיפה הסופית והמכרעת לצעירים בי' יותר לעלות על במה זו.)

★ ★ ★

יני מהםס לומר על המכתב הראי' שון של השמיניסטים שהוא היה הי' מאורע החשוב ביותר בישראל מאז מלי' תמת ששת-הימים.

מאורע חשוב יותר מפרשת גולדמן, אף כי פרשת גולדמן יצרה את האווירה ש' הולידה את המיכתב. (ייתכן שיבוא יום וייאמר שאכן זה היה תפקידה העיקרי של אותה פרשה: שנתחם גולדמן, אחד הי' קשישים ביותר שעל הבמה, נתן את הדחיפה הסופית והמכרעת לצעירים בי' יותר לעלות על במה זו.)

★ ★ ★

יני מהםס לומר על המכתב הראי' שון של השמיניסטים שהוא היה הי' מאורע החשוב ביותר בישראל מאז מלי' תמת ששת-הימים.

מאורע חשוב יותר מפרשת גולדמן, אף כי פרשת גולדמן יצרה את האווירה ש' הולידה את המיכתב. (ייתכן שיבוא יום וייאמר שאכן זה היה תפקידה העיקרי של אותה פרשה: שנתחם גולדמן, אחד הי' קשישים ביותר שעל הבמה, נתן את הדחיפה הסופית והמכרעת לצעירים בי' יותר לעלות על במה זו.)

★ ★ ★

יני מהםס לומר על המכתב הראי' שון של השמיניסטים שהוא היה הי' מאורע החשוב ביותר בישראל מאז מלי' תמת ששת-הימים.